אויף גיך

א פון־שטיפערוי.
פון —— א. סעם

לויפט אריין א איד פאר־שמייעט אין א רעסטאראנט, און עס איז קענטיג אויף זיין פנים, אז ער האט ניט קיין צייט.

זופט אויף גיך אויס די גלאז וואסער און דרעהט דעם קאפ הין און צוריק, זוכענדיג אויף גיך דעם קעלנער. — איך האב ניט קיין צייט — בורטשעט ער אליין צו זיך, און בייסט וואס עס מאכט זיך אונטער'ן האנט. — וואו איז ער־נעין א קעלנער צו אלדי שווארץ יאהר?

אויף די שפיץ פינגער האט צוגע־טאנצט א קעלנער מיט א האנטיכעל אין האנט, ארומגעווישט דעם טיש און דראַ־מאטיש א פרעג געטאן: — וואס וועט עסען א איד?

— איך וויל עפעס א שטיקעל הע־רינג, אבער גיך, ווייל איך האב ניט מעהר ווי א האלבע שטונדע צייט.

— גיך: — האט דער קעלנער אי־בערגעזאגט — אלזא וואס פאר א הערינג ווילט איהר: מאטשעס הערינג, שמאלץ הערינג, פיקעלט הערינג, נעהאקטע הע־רינג, נעבאקטע הערינג, נעפמוקטע הע־רינג, איקרע הערינג, מילך הערינג, רוסי־שער הערינג, ענגלישער הערינג, הערינג מיט גריק סאלאד, טאמאטא הערינג, קו־פערד הערינג, אדער ביסמארק הערינג?

דער איד איז געבליבען זיצען ווי פארגלייווערט, קוקענדיג ווי עס פלעהען זיך די הערינגס פונ'ם קעלנער'ס טויל. ער איז באלד געקומען צו זיך נאך דער הערינג אטאקע און האט זיך געזונדעט צום קעלנער: — ווייסט איהר וואס, גיט מיר שוין בעסער א זופ.

א זופ? — האט דער קעלנער אי־בערגעפרעגט: — וואס פאר א זופ וועט אוחר פאר אידישע זופ, בינס זופ, קרייט, קאלטען בארשט, ספליט פיס, ווע־דישעטייבעל זופ, לאקשען זופ, פארפעל זופ, ריז מיט מילך, קאשע מיט מילך, אדער פליינע זופ?

דער איד איז געבליבען זיצען, ווי אפגענאסט מיט א גרויסען קעסעל זופ, און וואס צו עסען האט ער אלץ ניט גע־וואוסט.

— ווייסט איהר נאר וואס, — האט שוין דער איד מיט בעס אויסגעשריען: — ניט מיר א שטיקעל פלייש.

דער קעלנער איז שוין געוואָרען אומ־געדולדיג און אויך מיט בעס איבערגע־שריען:

— זאָל זיין פלייש; אבער וואס פאר א פלייש וועט איהר עסען? זופען פלייש, קאלבס בראטען, קאטלעטען, לעם טשאפס, ריפ סטייק, גראשעצע, טשאק סטייק, לעבער סטייק, האמבורגער סטייק, געבראטענע טשיקען, ספרינג טשיקען?

דער איד איז געזעסען און געהרעהט זיך אין דרייען, ווי דער קעלנער וואלט פון איהם געריסען שטיקער פלייש. און דער קעלנער האט געהאלטען אין ווארפען שטיקער פלייש פון מויל...

דער איד האט מעהר ניט געקענט איינזיצען און א כאפ געטאן איהם פאר'ן האנט. — נאט איז מיט אייך! איהר וועט דאך באלד אלע בהמות אויסשעב־טען...

דער קעלנער האט איהם בייז אנ־געקוקט און שוין געוואלט ארויסגעהן צו א צווייטען טישעל. דער איד האט איהם אבער א נעהם געטאן פאר'ן האנ־טיכעל און מיט רחמנות א בעט געטאן: — פליעו גיט מיר קאפע מיט קייס.

— וואס פאר א קייס געבען? — האט דער ווייטער א פרעג געטאן, און ווידער געגומען לייענען זיין צעטעל:

ספאנדזש קייס, קאפע קייס, רייזען קייס, שארידעל, סטראבערי שארט קייס, פרענטש פויסטרי, קאפע רינג, ראנאל־קאלאד, פוטער קייס, איינ־קרים קייס, טשאקאלאד קייס, צוקער־לעקאך, האניג־קייס, מאנדעל קייס, אדער היימישע טשאסטעס. אלזא וואס וועט איהר נעה־מען?

דער איד האט אויסגעלאצט א פאר אויגען אויפ'ן זייגער און ווי ניט מיט זיין קול האט ער א געשריי געטאן:

איך וועל נעהמען דעם ווענ... און מיט שנעלע טריט אנטלאפען פון דעם טאראן.

— 1 —
(ז' אדר)

צום חיינטיגען יאהרצייט
פון „משה־רבינו"
ערוואכט אין זכרון
א מעשה א שעהנע

פון אידישען „עבר" —
פון קנעכטישע צייטען
ווען משה געטרוימט האט
פון פאלק פון באפרייטען...

דער „עמוד־האש" מיט
דעם „עמוד־הענן"
געפיהרט האבען אונז צו
דעם שטאלצען „לבנון",

אין ס'וואָרט פון דעם נביא
מיט זיינע עפסקאטאָען —
געשאפען אונז האבען
אין „מדבר" — „אאוע'ן"...

א געטליכע תורה
האט ער אונז געשאפען —
און פרייהייטס־אידעען
פאר אייביגע שקלאפען...

נאר פונקט ווען עס האבען
באוויזען זיך שטראהלען —
פון נאהענטער פרייהייט
די הימלס־ינגאלען,

און ס'האבען די שקלאפע'ן
נאר פלוצים ערפאהרען,
אז זיי ווערען פטור
פון גרויזאמע הארען,

און וועלען ניט האבען
פאר וועמען צו קניהען,
ווייל ס'פעהלען די „גאלדענע
קעלבער" אין ציון.

צעיאמערט זיך האבען
די קנעכט מיט יללות:
— ווער בעט אייך, רב איד, אונז
באפרייען פון גלות? —

מיר זענען אייך מוחל
דעם ווייניגסטאן אין פייגען!
וואס טויג אונז די רוח
אונטער איינעגע צווייגען?!

אונז בעסער איז ציגעל
צו קנעטען פאר הארען,
און „עסען נאר פיש" ביי
דעם מעכטיגען פרעה'ן!...

אין מיטען דער ווייסטע
און ליכט־פאנאראמא —
די „פיש־עסער" אפגעשפיעלט
האבען א דראמא...

אין באלד האט גערעגענט
מיט „מן" זיי פון אויבען,
אין ס'זענען אין בווים"
געפלויגען זיי טויבען...

וואס טויג זיי דער „מן?"
דאס איז גוט נאר אויף „פורים!"
וואס טויג זיי דאס פלייש,
וואס עס כרענגט זיי דער שטודעם?

אקטיארען־קבצנים
„אין זיעבעצעהן פאלעס"
נאר „פיש־מוזען עסען"
ביי „יענעס" אין גלות...

די תורה פאר זיי איז
א צו־שווערע „ראלע";
זיי טויגען צו „קידוש" ניט,
ניט צו „הבדלה"...

די פרייהייט פארשטעהען נאר
דער דור וועט דער יונגער;
אין קנעכט מוזען אויסגעהן
אין מדבר פאר הונגער!...

ארויף אויפ'ן זינען
די מעשה די שעהנע
זאָל אונז צו דעם יאהרצייט
פון משה־רבנו.

א פאלק, וואס האט יאהרען
פון קנעכטשאפט געליטען —
פאר פיש האט א שטיקעל —
די פרייהייט פארביטען....

די פיש און די חדפה
אין האלז נאך אונז שטעקען;
מיר זוכען מיט בראנפען
צו וואשען די פלעקען...

— 2 —

אין אדר, אין אדר
דער שמש דער „בראדער"
מיט משקה באגיסען
פלעגט שטארק זיין געוויסען...

דער מאן פון א יענטע,
דער טאטע פון זיעבען,
די טעג אהן א גראשען
איז תמיד געבליבען.

די חסידים דערקוויקען
דעם שמש מיט „תיקון"
נו, טרינקט ער, פארגעסט ער
אן „המן" און „אסתר"...

צו פסח פיער וואכען,
איז ער איז געבראכען...
פון די „בעלי־בתים"
האט קיינער נעהאט־איהם

אין־זינען צו פרעגען:
ווי גרויס זיין פארמעגען?...
צי האט פון דער פראצע
דער שמש אויף מצה?...

די חסידים דערקוויקען
דעם שמש מיט „תיקון"
ער זופט, ווי א בלינדער,
און טראכט פון די קינדער

אין פון זייפרינצעסין,
וואס וועלען זיי עסען?...

אין שמחה איז „מרבה"
מיט „משקה" מיט הארבע
דער שמש־דער־בראדער
אין אדר, אין אדר,

און וויל אלץ פארניסען
די שטים פון געוויסען..
אומזיסט! די „יסורים"
פאריאגען דעם „פורים"...

ער טרינקט פון דעם תיקון,
און טרעהרען איהם שטיקען...
די „נסים" וואס טויגען,
זוען זעבצעהן שטיק אויגען
פון פורפורענע טרעהרען —
זיין שמחה פארשטעהרען,
און מאהנען „שנדר"
פון שמש פון בראדער
אין אדר, אין אדר...

זי איז געזונד!

קעסלער: — ווען דו ביזט ביי מיר געווען צו נאסט, איז עפעס דיין פרוי גע־זעסען די גאנצע צייט מיט א פארמאכטע מויל, זי פיהלט עפעס ניט גוט?

דערסלער: — זי איז אלרייט, זי האט פארגעסען איהרע ציינער אויפ'ן וואשטאפ...

אין קאנטרי

נאסט (צום פארמער): — ווי אלט איז די פרה?

פארמער: — צו וואס דארפט איהר עס וויסען?

נאסט: — ווייל איך האב געפונען גרויע האר אין די מילך...

עס איז אמת!

כלה: — איז עס אמת, אז א קאץ איז די פאלשסטע חיה אין דער וועלט?

חתן: — יא מיין קעצעלע...

א געדאנקען לעזערין

כאי (צו זיין מיידעל): — איך ווייס וואס דו דענקסט איצט?

מיידעל: — אויב דו ווייסט — טא וואס זיצסטו אזוי ווייט פון מיר אוועק־געריקט?

„משנכנס אדר"

(פרעהליכע פערזען)
פון אברהמיל

שלום וויל א כשר'ען שבת

פון משה חייקעל'ס

אנומעלטען, האט אין געווען אין א פרייטאג ביינטאג, האט אונזער שלום דערפיהלט א גרויס ביינקעניש אין האר־צען.

עפעס האט עס גענאגט.

עפעס האט עס געצויגען.

אזוי ווי ביי איינעם וואס אין שטארק פארליעבט.

און וואס זיין הארץ געהט אויס נאך דער דערווערהלטער פון זיין הארץ.

אט אזא געפיהל האט געהאט אונ־זער שלום.

אין יענעם דערמאנטען פרייטאג ביינטאג.

אין וויפיעל ער האט געטראכט און געקלערהרט, האט ער זיך ניט געקענט דערטראכטען און דערקלערהרען, צו וואס זיין הארץ ציהט אזוי אין ביינקט.

סיידען, האט ער געטראכט, אז עס האט זיך איהם מיט אמאל פארביינקט די היים.

דאס אלטע שטעדטעל.

דאס קליינע, ליעבע שטעדטעל.

דארט וואו ער איז געבוידען געווא־רען.

וואו זיין ווינ איז געשטאנען.

וואו ער האט זיינע קינדער־יאהרען פארבראכט.

וואו ער האט אין חדר געלערענט.

אין בית־המדרש געלאפען.

מיט'ן טאטען פון איין סידור גע־דאווענט...

עפעס איז דאס גאנצע שטעדטעל אזוי ווי לעבעדיג שטעהן־געבליבען פאר זיינע אויגען.

אין מעהר ווי אפ'ר האט איהם פאר־שמעקט דער שבת.

דער ריינער, דער הייליגער, דער כשר'ער שבת.

אזוי ווי ער געדענקט איהם פון דער היים.

מיט דעם שעהנעם פרייטאג־צו־נאכטס.

מיט דער ריינקייט אין שטוב.

מיט דער שבת'דיגקייט אין יעדען ווינקעל.

מיט די געשייערטע לייכטער אויפ'ן טיש.

און די מאמע, מיט א שיינענדיג פנים.

מיט א זיידען טיכעל אויפ'ן קאפ.

מיט א פרומע מינע אויף די ליפען.

ווי זי שטעהט איבער די אנגעצונ־דענע ליכט.

פארשטעלט דאס פנים מיט ביידע הענט.

און זאגט עפעס אין דער שטיל.

און מאכט עפעס מיט די ליפען.

און דערנאך —

דעם טאטענ'ס קידוש.

דער רויטער ווין פון דער געשלי־פענער פלאש.

דאס שבת'דיגע עסען.

די געפילטע פיש.

זייער פיינער ריח.

אין די שמעקענדיגע ווייך.

די אמת־שבת'דיגע ווייך.

מיט לאקשען.

און דאס פיינע שטיקעל עוף.

און צום סוף — דער ציבעס.

און שלום פיהלט ווי דאס הארץ ציהט איהם.

ממש עס נעהמען איהם אויס.

ער וויל א היימישען שבת.

א כשר'ען שבת.

אזוי ווי אין דער היים.

אין דעם קליינעם שטעדטעל.

ביי טאטע־מאמע אין שטוב.

וואָרים דא, ביי זיך אליין, האט ער עס ניט.

ביי זיין שלום'כען איז פאראן אלץ־דינג, נאר ניט דער שבת.

פרייטאג־צו־נאכטס איז ביי איהר ניט אנדערש ווי אלע אויפ־דערנאכטען פון דער וואך.

דאס זעלבע טישטוך אויפ'ן טיש.

דאס זעלבע ברויט.

דאס זעלבע עסען.

קיין לייכטער — ניטא.

קיין ליכט — ברענען ניט.

דער שבת זעהט זיך ניט.

פיהלט זיך ניט.

איז שלום אהיים געקומען יענעם פרייטאג און האט צו זיין ווייב, צו דער שלום'כע אזוי געזאגט:

— פון היינט אז, מיין ווייב, וויל איך א כשר'ען שבת.

— וואס איז פלוצים? — פרעגט די שלום'כע.

— איך האב זיך פארביינקט — מאכט שלום — נאך א היימישען שבת.

— פאהר־זשע אהיים — זאגט די שלום'כע — וועסטו האבען א היימישען שבת.

— ציהט מאכט ער — דארף איך פאהרען אהיים, אז איך קען עס אויך האבען.

— וואס קענסטו דא האבען?

— א שבת אזוי ווי אין דער היים.

— פונקט ווי אין דער היים?

— מיט געפילטע פיש,

— וואס נאך?

— מיט אן עוף לכבוד שבת.

— ווייטער?

— און מיט בענש־ליכט אויפ'ן טיש.

— אנדערש ניט?

— און מיט א צימעס פאסאלים צום סוף.

און שלום באלעקט זיך אזש, אז ער רעבענט אויס די אלע גוטע מאכלים.

— הער־זשע אויס — מאכט די שלום'כע.

— וואס?

— אז דו ווילסט אזא שבת, ווי אין דער היים, קענסטו עס קריגען.

— יא? — דערפרעהט זיך שלום.

— נאר מיט א תנאי — מאכט די שלום'כע.

— דהיינו?

— אז דו זאלסט העלפען.

— אדדבא, וואס דארף איך טאן?

— דארפסט פרייטאג נעהן אין מרחץ.

— אזוי נאר?

— דארפסט מיטנעהמען דעם זוהן.

— ניט אנדערש?

— איהם נעהמען אויף דער אויר בערשטער באנק.

— איי־איי־איי!

— דער־נאך נעהן מיט איהם אין שוהל.

— אזוי?

— קומען אהיים מיט א גוט־שבת.

— זאגען שלום עליכם.

— מאכען קידוש.

— וואס טויג עס דיר? — מאכט שלום.

— אז דו וועסט דאס אלץ טאן פון דיין זייט — זאגט די שלום'כע — וועל איך דאס איבערגיג טאן פון מיין זייט.

ווערטלאך

ווען מען איז שוין אין געשפאן מיט מען שוין דעם וואגען פיהרען, די פער־דישקייט איז נאר, וואס מען לאזט זיך אין איהם — איינשפאנען.

* * *

בעסער צו פליהען אין דער הויך און זיך שרעקען פאר אדלער'ס, אלס צו קריבען אויף הער ערך און זיך מואים'ן פאר — ווערים.

* * *

א גוטער שרייבער פארשטעהט אנ־צוואוייזען דאס שלעכטער; א שלעכטער שרייבער — קען אפילו דאס גוטע ניט אנווייזען.

* * *

א דאנק דער מאדע, נעהען היינטי־גע חוה'ס נאך כלומ'שט — אנגעטאן.

* * *

ביכער וואלטען פיעל מעהר נוצען געבראכט, ווען מען וואלט זיי געלערענט אנשטאט געלעזען.

* * *

א שקלאף — האט אויף זיך באר־פעהלען; א פרייער — פליהטען.

* * *

דאס לעבען איז א גאנצער קארד מיט פארשידענע לעבענס־טענער. וואס דער טויט — איז דער לעצטער טאן פון זיי.

* * *

פילאזאפיע — איז דער טיפסטער בליק פון לעבען; פאעזיע — האט דעם שעהנסטען טראכט פון באייסטערונג; הומאר — דער שארפסטער שמייכעל פון דער וועלט.

* * *

ווער עס בענשט פאר א קליינינ־קייט, דער שילט פאר א קליינקייט.

* * *

שעהנע ווערטער, מאכען שעהנער די שפראך; קלוגע געדאנקען — מאכען רייכער די שפראך.

* * *

קנאה — איז די מעלה פונ'ם חכם און דער פעהלער — פונ'ם נאר.

* * *

אונז ערגערט אין אמת'ן מעהר יע־נעמ'ס מעלות, ווי זיינע חסרונות.

* * *

ערציהונג — בילדעט נאר. דעם פונ־דאמענט פונ'ם קינד'ס בארעקטער, די ענדערונג קומען פון שפעטערדיגע אומ־געבונג.

* * *

ווילסטו פאהרען איבער'ן ים, מוזטו קענען פארטראגען זיינע — בוואליעס; ווילסטו זיין א שיפס־קאפיטאן, מוזטו קענען שווימען אין די — כוואליעס.

ליעבע — דארף זיך ניט ערקלעה־רען. פארליעבטע הערצער — פיהלען באלד אז זיי זענען פארליעבט. ווען ליי־בע דארף זיך שוין ערקלערהרען, בלייבט זי שוין — אינערקלערהרט.

* * *

א גוטע פרוי — איז ניט נאר א גוטע שותפ'טע אין לעבען, אייך זאגאר — א גוטע שוועסטער אין לעבען; די בעסטע פרוי אבער, קען ניט פארטרעטען דעם פלאץ אפילו פון דער ערגסטער מע־טער.

* * *

די בליקען פון א פרוי זענען גע־ווענדעט נאך — פאמפלימענטען; מאנ־בע נארישע מענער אבער, זאגען נאר פאר איהר נארישע וויצען, אום זיך נאר צו מאכען ביי איהר פאר א חכם.

* * *

א שוואכער כאראקטער ווערט שטארק באהערשט פון פריינדשאפט פון צערטליכקייט. די פרוי — איז שוין צו דעם געזעלשאפטליך אזוי צוגעוואוינט.

* * *

דער בעסטער וויין וועט א פרוי ניט אזוי געפעלען, ווי א גוטער — קאמפלי־מענט.

פאר דער פרייד
פון גוטען געזונט

א מאגאזאבאר פרוי דאנקט לידיא ע פינקהעם'ס ווערדזשעטייבעל קאמפאונד.

גרענדעל, מאנטאנא. — „ווען איך בין געווען א יונג מיידעל אינדעהיים און האב געארבייט, האב איך געהאט שרעק־ליכע שמערצען, כמעט מעהר ווי איך האב געקענט פארטראגען. איך בין ניט געווען רעגעלמעסיג. דייזע טראבלעס האבען מיך געהאלטען אזוי פארמאטערט די נאכצע צייט, אז איך האב ניט געהאט קיין קראפט און קיין אמבציע צו אנ־שליסען זיך אן מיינע פריינד און האבען א „גוט טיים". איך בין געגאנגען פונקט איינגעמאטערט און מיזעראבעל, און עס האט געשיינט אז דאס לעבען איז ניט ווערט געלעבט צו ווערען. איך האב גע־זעהן אזוי פיעל אין די ציטונגען וועגען לידיא ע. פינקהעם'ס ווערזשעטייבעל קאמפאונד און דאן האב איך געהאט א פריינדין וואס האט עס איינגעגעבען און האט מיר דערעהלט וועגען דעם. אין דאריבער האב איך געקריגען אביסעל יעדען מאנאט, ווען איך האב עס איינ־גענומען, בין איך געווארען שטארקער, און נאך נאכדעם האב איך שוין נארנישט געליטען אלע מאנאט. עס האט אפגע־שטעלט די שמערצען און האט מיר גע־וואוין מיינע קינדער זענען געבוירען גע־ווארען, פעגע איך פיהלען איינגעמאר־טערט און ווייהטאגיג די ערשטע דריי חדשים. איך האב איינגענומען די ווערד־ישעטייבעל קאמפאונד די נאכצע צייט, און כמו זאגען אז ס'האט פון מיר גע־מאכט א נייע פרוי און האט מיר ערמעג־ליכט צו טאן מיין ארבייט און דורכמא־כען די עכסיסטענס. איהר זעהט: איך בין א פארטער'ס ווייב, מיט א גרויסער חוין צו אכטונג־געבען, און איך האב איצט דריי קליינע קינדער. איך האב ווכט דאן דערצעהלט אזוי פיעל פריינ־ווענען אייער מעדיצין. אקאדעמי לעצטע ווארך האב איך נעקראגען א בריעף פון מיין אלטער פריינדין אין די איסט. איהר פיעצל קינד איז געבוירען געווארען מיט פופצעהן טעג פאר מיינס אז זי האט מיר געזאגט, אז זי פיהלט ניט גוט, און איהר רוקען מיט איהר ווייה און אז זי געהט איינגעהמען דיזעלבע מעדיצין וואס איך האב איינגענומען. איהר קאנט גוטען מיין בריעף אין איר האף אז איי מיצער ווען נעהאלפען ווערען דורך איהם." — מרס. דזשאס. ה. קירד, באקס 56, גרענדעל, מאנטאנא.

מאנישעוויטץ מצה
„די מצה מיט אלע מעלות"

אט דייזע באקס אין וועלכער די מאנישעוויטץ מצה קומט נעפאלס, איז נעמאכט פון א שטארקען, דאפעלט־פארזיגעלטען קארטון; וואס שיצט די מצה פון שטויב, לופט און פייכטקייט, שפארט איין ניוועץ און ברענגט די מצה אויף אייער טיש פונקט אזוי פרישע, ארויס, און געשמאק, ווי צור וואס פון אייוועז ארויס.

דער ערשטער טאג פסח פאלט אויס דאנערשטאג, דעם 9טען אפריל.

די באליבטעסטע מצה ביי מיליאנען אידען אין אמעריקא און אין דער גאנצער וועלט איז מאנישעוויטץ־מצה. אורזאכע: שטרענגסטע כשרות, העכסטע קוואליטעט, שטענדיגע פרישקייט.

מאנישעוויטץ־מצה ווערט געברויכט אין מיליזנדער הייזער, א חודש פסח, אויך אלע מעג פון יאהר; זעהט געשמאק מיט שמאלץ אדער פוטער, געפרעגלט, גע־דקופט, אויך גוט מיט מחעע, קאפע, זופ א. ד. וו.

פון דער זעלבער קוואליטי און פאפולאר־קייט איז אויך מאנישעוויטץ מצה־מעהל, מצה פארפעל, קעיקמעהל און אייער־מצה.

The B. Manischewitz Co.
CINCINNATI, O.

צו באקומען ביי אלע גראסערי דילערס פון אמעריקא און קאנאדע.

פרייע דאלארס

יענע פרייע אסיגנאציעס — יענע הויפען קליין־געלט וואס איהר טראגט ארום אין אייער קעשענע — היינט דארט און מארגען נישטא דארט, — פארוואס דאס ניט אוועקלעגען דארט וואו עס קאן פאר אייך פאר־דיענען געלט ביז איהר הארפט דאס ווידרקייך האבען?

א נאר־וואס אנגעהויבענער סייווינג־אקאונט, מיינט גרייטע געלט צו יערער צייט וואס איהר פארלאנגט עס.

עס איז דא א ברענטש לעבען אייך.

THE DOMINION BANK
33 ברענטשעס אין טאראנטא